

**Den ældgamle og over al Verden
berømmelige
Kongelige Residence og Han-
dels-Stad i Portugal
Lissabons
ynkelige og veemodige
Svange-Sang,
Da samme Stad den 1. Nov.1755
ved et forfærdeligt Jordskiælv og derpaa føl-
gende Ildebrand, næsten gandske og
aldeeles blev ødelagt,
Og den velbekiendte Stad Setubal
blev samme Tid af Havets Gevalt yn-
keligen oversvømmet;
Til en gudelig Opmuntring og Ef-
tertænke over GUDs retfærdige
Vredes Domme
Sangvis forfattet under den Melodie:
Hvo ikkun lader HERREN raade, etc.**

Tronhiem, trykt Aar 1756

1.

Jeg Lissabon, blant Riger Dronning,
Som æret var af Ælde, Pragt,
Har Kongernes retfærdig Konning
Nu gandske ned i Støvet lagt!
Jeg, Hoved-Stad i Portugal,
Er nu blant øde Stæders Tal.

2.

I mange hundred' Aar jeg haver
Floreret, og har svinget mig
Ved Handel op, men nu begraver
GUD mig; jeg er en Steenhob liig;
Min prydelse, min Ære-Pragt
I Gruus og Aske nu er lagt.

3.

Som Zions Bierg jeg mig formeente
Grundfæstet, og at være fast,
Men ach! Ach see! sig Bladet vente,
Og jeg blev pludselig kuldkast;
Mit Slot og mine Kirker er
Omkastet alle, een og hver.

4.

Ach Setubal! Min lille Søster,
Som overflødig var paa Salt,
Hver Søemand nu sit Hoved røster,

Da af oprørte Havs Gevalt
Du maatte drukne ynkelig,
Og overskylles grummelig.

5.

Jeg nu er Enke, thi mit Smykke
GUD haver ladet rive af,
Da Jordskiælvs græsselig Ulykke
Mit sidste Bane-Saar mig gav.
Min Konge GUD dog sparet har,
Som samme Tid i **Belem** var.

6.

Jeg tænkte mindst, at min Ruine
Just skulde kommet, som indfaldt
Novembris første Dag, da mine
Afdøde helgen jeg paakaldt;
Men ach! de døde Helgener
Ej hjalp; thi ødelagt jeg er.

7.

Jeg udi mig har hast oprettet
Et Dommens Huus, hvor alle som
Ej efter Paven sig har rettet ,
Til Baal og Brand elendig kom;
Men ach! GUD lod sin Dom her see,
Da dette Huus først rystede.

8.

Ach! jeg forstyrret maa beklage
De mange Tusind Siæle, som
med Skrig og hysten kom af Dage,
Da HErrens haand mig kastet om,
Ach! Ach! jeg maa halv levende
Halv døde dem begravne see.

9.

Told-Kammer har jeg ikke mere,
Og intet Indisk Compagnie,
Ej Raadhuus, ej Archiv med flere,
Kostbare Bygninger; de i
det Jordskiælv, GUD lod komme her,
Med Ildebrand fortæret er.

10.

Sølv-Floden havde mig beriget;
Thi den var nylig kommen hjem;
Fra mig al Glæde nu er viget,

Jeg maatte og bedrøve dem
Der i min Havn, som sikker var,
Laae; mange Skade taget har.

11.

Blant andre Ting jeg maa begræde
De Kiøbmænd, som sin Handel drev
Hos mig, som var et Handels-Sæde
Udi Europa; thi de blev
Forarmet, spille sin Credit.
Da jeg nu spillede Falit.

12.

Jeg neppe troer, at jeg min Throne
Faar i sin første Prægtighed;
Thi faldet er min Ziir og Krone,
Den ligger nu i Støvet ned;
Ach! Ach! jeg prægtig Lissabon
Er nu et øde Babylon.

13.

Ach! Ach! jeg Dronning nu er bleven
Damascus liig, jeg er nu som
Jerusalem, som Tyrus reven
Til Grunde, ja jeg som Edom
skal være øde al min Tid;
Thi ingen tør paa mig slaa Lid.

14.

O! Alle smaa og store Stæder,
Seer jer i Spejl paa min Ruin!
I som i Synden eder glæder,
Betragter Undergangen min!
O! Spejler eder i hvert Land,
GUD Eder og forderve kand!

15.

Af Aske Sæbe præpareres,
Hvormed man toer sig reen og hvid!
O! Lader jer derfor bevæges,
Og vender Eders Tanker hid,
Jer Sæbe gjør af Asken min,
Og kloge blir af min Ruin.

16.

Betænk at HERren Riis har mange,
Hvormed han tugte kand, ved hver
et Element han kand erlange

Retfærdig Hævn af hver i sær,
Ja alle Ting maa tiene GUD,
Naar han i Vrede farer ud.

17.

Den HÈrre Sebaoth I dyrke
Derfore bør alvorligen,
Hvis Krigs-hær haver megen Styrke,
Naar han mod jer vil sende den;
GUD kand paa tusinde Facon
Dig sætte, som mig Lissabon.